

Anna Koch Schizler: Formanden sagde, jeg var en blød Natur. Jeg er ikke blød, naar jeg skriver; der er jeg ikke bange, vel snarere for skarp. - Men jeg er rædsom blød overfor dette, at De allesammen beder mig paa den Maade. Der er ikke noget, jeg nødigere vil, end at skade den Sag, der ligger mig saa dyrt paa Sinde. - Jeg er saa glad over, at den Tanke om at faa Aagot Lading som Redaktør er blevet saa godt optaget, for hun er noget ualmindeligt. Jeg er villig til at fortsætte en Tid endnu og saa samtidig søge at faa hende med ind i Arbejdet. Det kunde selvfølgelig ikke falde mig ind at afholde hende fra hendes egentlige Fag; men jeg maa da have Lov til at knytte hende saa nær til Bladet som muligt.

Fællesstyrelsen tog med varm Tak mod Fru Koch Schizlers Løfte om at se Tiden an og blive, til man syntes, Aagot Lading eller en anden var moden til at overtage Pladsen.

Dagmar Nielsen fandt, at Fru Hedevis Matthiesen var saa uundværkelig i Fællesstyrelsen, at man ogsaa burde lægge det stærkeste Pres paa hende for at faa hende til at blive.

Marie Egeberg, Karen Fogh og Ida Holck støttede varmt dette.

Erna Kjeldskov bad ligeledes indtrængende Fru Matthiesen om at blive. Det vilde udadtil virke meget uheldigt, dersom saa mange af Fællesstyrelsens bedste Kræfter pludselig gik ud af Arbejdet.

Formanden vilde nødig lægge Pres paa Fru Matthiesen, naar hun selv syntes, hun maatte gaa, og gav Grunde, som man maatte bøje sig for. Det vilde Formanden respektere, ligesom hun ønskede at faa sit Ønske om Tilbagetræden respekteret, naar hun om nogle Aar fremsatte det. Hedevis Matthiesen bad Fællesstyrelsen om ikke at overtale hende til at blive og ikke at betragte det som Faneflugt, naar hun trak sig tilbage nogle Aar, hun skulde nok melde sig igen, naar hun syntes, hun kunde; men hun havde saa forfærdelig meget Arbejde, saa hun maatte aflastes. Hendes gamle Moder trængte til, at hun var lidt for hende i de Aar, hun endnu kunde vente at beholde hende, det kunde let blive for sent.

Fællesstyrelsen bøjede sig med Beklagelse for disse Grunde.

Thora Pedersen foreslog Andrea Hedegaard som Kasserer. Hun kunde ikke indse hvorfor Kassereren nødvendigvis skulde bo i København.

Jensine Lomholt sluttede sig hertil; det vilde være rimeligt at vælge Kassereren blandt et af Medlemmerne udefra Landet.

Formanden modsatte sig denne Tanke. Kassereren maatte være med i det daglige Arbejde. Boede hun i Provinsen, vilde alt Arbejdet og Ansvar blot falde paa Kontoret, det kunde ikke lade sig gøre og vilde ogsaa være en Omgaaelse af Lovene.

Ogsaa Hedevis Matthiesen fandt Forslaget uantageligt, det var en Under vurdering af Kassererens Arbejde.

Thora Pedersen henviste til Danmarks Lærerforening, som havde haft Kassereren boende i Provinsen i adskillige Tilfælde; men naar Fru Carstensen vilde tage Posten og havde Tid dertil, var det naturligvis udmærket.

Esther Carstensen blev enstemmigt valgt til Kasserer.

I Stedet for Fru Carstensen valgtes Dagmar Nielsen enstemmigt til Næstformand.

Andrea Hedegaard: Formanden talte om, at det er Kvinderne, som maa Værne Folkestyret. Den Udtalelse vil jeg gerne støtte saa kraftigt som muligt. Jeg tror, vi skal gaa ud i det Arbejde og netop pointere, at vi Kvinder vil værne Friheden og Folkestyret. Vi vil faa Glæde af at lægge vort Arbejde der.

Thora Pedersen: Jeg er af den Opfattelse, at det var rart, om vi kunde inddrage det ene Fællesstyrelsesmøde om Aaret; men jeg blev lidt betænkelig ved, at det er Meningen at konstituere sig lige efter Fællesmødet. Mange af os vil have vanskeligt ved at være borte fra vort Arbejde saa mange Dage i Træk og vil være nødt til at rejse under eller lige efter Mødet.